

ວິທີການເຮັດວຽກກັບ ຊາວກະສິກອນ



ເອກະສານ ປະກອບການຝຶກອົບຮົມ 04:



Laos Extension for Agriculture Project
P.O. Box 9159
Vientiane, Lao P.D.R.
Tel/fax: 021 732 162 Mobile: 020 5526277
Email: leap@laoex.org
Email: cetdu@laoex.orgg

CETDU
Central Extension
Training and
Development Unit





ປຶ້ມຄູ່ມືໃນການສົ່ງເສີມກະສິກຳແມ່ນຫົວຂໍ້ຕໍ່ເນື່ອງຊຶ່ງລວມມີ:

- ວິທີການສົ່ງເສີມ (ພາກ 1 ຫາ 19)
- ເຄື່ອງມື ສຳລັບວິທີການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
- ປຶ້ມຄູ່ມື ກ່ຽວກັບເຕັກນິກ ກະສິກຳ ສ້າງສັດ ປູກຜັງຫລັກສູດ (ພະນັກງານສົ່ງເສີມ ຂັ້ນເນື່ອງ ແລະ ພະນັກງານສົ່ງເສີມຂັ້ນ ບ້ານ)

ປຶ້ມຄູ່ມືດັ່ງກ່າວແມ່ນເຈດຕະນາເຮັດໃຫ້ການນຳໃຊ້ງ່າຍຂຶ້ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ນຳສະເໜີຈຸດປະສົງຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນຂອງວິທີການສົ່ງເສີມກະສິກຳ. ປຶ້ມຄູ່ມືດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກພັດທະນາໃນບາດກ້າວທຳອິດຂອງໂຄງການ Leap ໂດຍການ ຮ່ວມມືກັບພະນັກງານຄູ່ຝຶກຂອງກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (ໂດຍແມ່ນ ພະນັກງານວິຊາການ CETDU) ຄວາມມຸ່ງໝາຍແມ່ນເພື່ອພັດທະນາເປັນເຄື່ອງມືໃຫ້ພະນັກງານ ສົ່ງເສີມຂັ້ນເນື່ອງສາມາດຖ່າຍທອດໄປເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນ.

Laos Extension for Agriculture Project
P.O. Box 9159
Vientiane, Lao P.D.R.
Tel/fax: 021 732 162 Mobile: 020 5526277
Email: leap@laoex.org
Email: cetdu@laoex.org

ປຶ້ມຄູ່ມືໃນແຕ່ລະເລື່ອງ

I. ເອກະສານປະກອບການຝຶກອົບຮົມຄັ້ງທີ 1

1. ລະບົບ ແລະຂະບວນການຝຶກ _ ສິ່ງເສີມວຽກງານກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້
2. ວິທີການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຝຶກ_ສິ່ງເສີມ ຊາວກະສິກອນ (TNA _ Kiss)
3. ເຕັກນິກການພົວພັນ_ສື່ສານທີ່ມີປະສິດທິພາບ
4. ວິທີການເຮັດວຽກກັບຊາວກະສິກອນ
5. ຄູ່ມືພາກສະໜາມ ສຳລັບນັກສົ່ງເສີມ

II. ເອກະສານປະກອບການຝຶກອົບຮົມຄັ້ງທີ 2

6. ວິທີການຝຶກອົບຮົມ_ສິ່ງເສີມຊາວກະສິກອນທີ່ມີປະສິດທິພາບ
7. ບາງເຕັກນິກການຝຶກອົບຮົມແບບມີສ່ວນຮ່ວມ
8. ການຝຶກອົບຮົມແບບມີສ່ວນຮ່ວມ
9. ເຕັກນິກຜືນຖານສຳລັບວິທະຍາກອນ
10. ການພັດທະນາກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ
11. ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານກຸ່ມທີ່ມີປະສິດທິພາບ
12. ການພັດທະນາຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ແລະວິຊາການບ້ານ
13. ການຕິດຕາມຊຸກຍູ້ຂະບວນການຝຶກ_ສິ່ງເສີມຊາວກະສິກອນ
14. ວິທີການ, ເຄື່ອງມືການວາງແຜນ ແລະປະຕິບັດແຜນການ

III. ເອກະສານປະກອບການຝຶກອົບຮົມຄັ້ງທີ 3

15. ຜືນຖານການພັດທະນາ ແລະວິທີການຝຶກສົ່ງເສີມ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ
16. ວິໄສທັດໃນການປັບປຸງວຽກງານການສົ່ງເສີມ ກະສິກຳ
17. ປັດໃຈມະນຸດ ແລະການພັດທະນາ ວຽກງານ ສົ່ງເສີມ ກປ
18. ການຈັດທັດສະນະສຶກສາ
19. ລະບົບ ຜ່ານຄວາມຄຸ້ມຄອງ ຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະການມີສ່ວນຮ່ວມ

ເອກະສານ 04:

ວິທີການເຮັດວຽກກັບຊາວກະສິກອນ

ສາລະບານ

ບົດນຳ	2
ຂັ້ນຕອນຜືນຖານການປະຕິບັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ.....	4
ຫຼັກການເຮັດວຽກຮ່ວມຊາວກະສິກອນ	5
ຍຸດທະວິທີການປະຕິບັດວຽກກັບຊາວກະສິກອນ	10
ວິທີປະຕິບັດຕົນ ແລະທັດສະນະຄະຕິ ຕໍ່ຊາວກະສິກອນ	14
ເຕັກນິກການເຂົ້າຫາຊາວກະສິກອນ.....	17
ໜ້າທີ່ລະອຽດການປະຕິບັດຕໍ່ຊາວກະສິກອນ	20



ກອງສົ່ງເສີມ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ພະແນກ ສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂຄງການ
ໜ່ວຍງານ ພັດທະນາຮູບແບບ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ, ເມສາ 2003

ໃນການພັດທະນາ

- ໃຊ້ຫຼັກການ 5 ແນວຮ່ວມຄື: ຮ່ວມຄິດ, ຮ່ວມສຶກສາ, ຮ່ວມແກ້ໄຂບັນຫາ, ຮ່ວມປະຕິບັດວຽກ ແລະ ຮ່ວມກິນຮ່ວມຢູ່.
- ບໍ່ສັນຍາໃດໆກັບຊາວກະສິກອນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ວິເຄາະໃຫ້ລະອຽດເສຍກ່ອນເພາະອາດນຳມາຊຶ່ງຜົນສະທ້ອນ ທີ່ບໍ່ດີຕາມພາຍຫຼັງ
- ສະໜັບ ສະໜູນໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ປະເມີນຂໍ້ເທັດຈິງຂອງຂ່າວສານ ທີ່ບັນຫາທີ່ໄດ້ຮັບເພື່ອຫາວິທີແກ້ໄຂດ້ວຍຕົນເອງຕໍ່ໄປ
- ສະຫຼຸບເລື່ອງຕ່າງໆທີ່ໄດ້ສົນທະນາກັນກ່ອນຈາກ ໂດຍເນັ້ນຈຸດສຳຄັນເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈກັນດີກ
- ເປັນກັນເອງກັບຊາວກະສິກອນໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ, ຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າເຫັນວ່າມີຄວາມຈິງໃຈຈະຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງແທ້ຈິງ ສະແດງຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ໝັ້ນໃຈໃນການຕອບບັນຫາຕ່າງໆ, ຫາກບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ທັນທີກໍຕ້ອງສະແດງອາການກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອ ແລ້ວນັດໝາຍໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປ
- ພະຍາຍາມໃຊ້ພາສາທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍ ຫຼື ໃຊ້ພາສາທ້ອງຖິ່ນຢູ່ດີ
- ເປັນຄົນອາລົມດີບໍ່ສະແດງອາການທີ່ບໍ່ເໝາະສົມຄວບຄຸມອາລົມໃຫ້ໄດ້ໃນທຸກເວລາ
- ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຕໍ່ຊາວກະສິກອນ ສະແດງເຖິງຄວາມສຳຄັນໃນເລື່ອງທີ່ຊາວກະສິກອນເວົ້າໃຫ້ຄວາມກະຕືລືລົ້ນສົນໃຈໄດ້ຖາມ ແລະ ຮັບຟັງດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈຕະຫຼອດເຖິງມີການຈົດບັນທຶກເລື່ອງສຳຄັນ.

ວິທີການເຮັດວຽກກັບຊາວກະສິກອນ (How to Work With Farmer)

ບົດນຳ

ໂດຍທົ່ວໄປໃນການປະຕິບັດວຽກກັບຊາວກະສິກອນ ເພື່ອການພັດທະນາດ້ານກະສິກຳ, ນັກພັດທະນາໂດຍສະເພາະພະນັກງານກະສິກຳເມືອງຄວນຈະມີໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍຢູ່ 3 ຢ່າງຄື:

1. ປຸກລະດົມຂົນຂວາຍແລະໃຫ້ການສຶກສາ_ຝຶກອົບຮົມຊາວກະສິກອນໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ຕົ້ນຮັບຜິດຊອບ ໃນການພັດທະນາປັບປຸງວຽກງານກະສິກຳ
2. ຊຸກຍູ້ ແລະ ສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການຕໍ່ຊາວກະສິກອນເຫຼົ່ານັ້ນ
3. ຊ່ວຍຕິດຕໍ່ປະສານງານໜ່ວຍງານອື່ນໆທັງຂອງລັດ ແລະ ເອກກະຊົນເພື່ອໃຫ້ການສົ່ງເສີມ ສະໜັບສະໜູນຊາວກະສິກອນດັ່ງກ່າວໃນການພັດທະນາ.

ໃນການປະຕິບັດວຽກດັ່ງກ່າວກັບຊາວກະສິກອນ, ພະນັກງານນັກຫາແຕ່ວິທີການ ແລະ ເຕັກນິກໃໝ່ໆທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນໃຫ້ຄວາມຮ່ວມ, ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ແລະ ຮັບຜິດຊອບສູງຕໍ່ຂໍ້ກຳນົດກົດລະບຽບ ທີ່ມີຄວາມສາມາດຕາມທີ່ຕົ້ນຕ້ອງການຕາມຄວາມປັນຈິງແລ້ວ, ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນນັ້ນບໍ່ແມ່ນຈະມຸງຫາແຕ່ວິທີ

ການ ແລະເຕັກນິກທີ່ດຶງໃນຊຸມຊົນ: ບໍ່ຮູ້ໄດ້ບັນຫາຄວາມຕ້ອງການຄວາມ
ນິກົດ ແລະຄວາມສາມາດບົນຊັອນຕົວຈິງຂອງຊຸມຊົນນັ້ນໆຄືສາເຫດສໍາ
ຄັນທີ່ກໍ່ໃຫ້ປະສິທິພາບ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານຕໍ່າ ແລະອາດບໍ່ບັນລຸໄດ້
ຈຸດປະສົງ / ຄາດໝາຍຊ້ຳ.

ດ້ວຍເຫດນີ້ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ນັກພັດທະນາ ຫຼືພະນັກງານ
ກະສິກຳເມືອງ ຜູ້ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດວຽກງານໂດຍກົງກັບຊາວກະສິກອນ
ຕ້ອງໄດ້ຮູ້ບາງຫຼັກການ ແລະວິທີປະຕິບັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ຊຶ່ງ
ນີ້ເປັນພຽງສິ່ງເລີ່ມຕົ້ນເທົ່ານັ້ນ, ສ່ວນຈະປະຕິບັດໄດ້ພຽງໄດ້ນັ້ນຈະຂຶ້ນກັບ
ຄວາມຕັ້ງໃຈຝຶກຝົນຖອດຖອນບົດຮຽນໄປເລື້ອຍໆ ແລະສະສົມປະສົບ
ການຕົວຈິງໃນການປະຕິບັດວຽກງານໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບເປັນ
ສໍາຄັນ.

ຄູ່ມືສະບັບນີ້ຖືວ່າເປັນເອກກະສານແນະນຳວິທີປະຕິບັດວຽກຮ່ວມ
ກັບຊາວກະສິກອນໂດຍທົ່ວໄປ ແລະຈະເປັນບ່ອນອ້າງອີງອັນດີອີກຢ່າງນຶ່ງ
ສໍາລັບນັກພັດທະນາ ແລະພະນັກງານກະສິກຳເມືອງ ໃນການໝູນໃຊ້ເຂົ້າ
ໃນວຽກງານຂອງພວກຕົນຕໍ່ໄປ.

ເອກະສານຄູ່ມື ນີ້ຈະໄດ້ສະເໜີ ບາງຈຸດສໍາຄັນ ແລະເຫັນມີຄວາມ
ຈຳເປັນທີ່ນັກພັດທະນາ ແລະພະນັກງານກະສິກຳເມືອງຄວນຮູ້ເຊັ່ນ:

- ຂັ້ນຕອນຜັ່ນຖານໃນການ ປະຕິບັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ
- ຫຼັກການປະຕິບັດວຽກກັບຊາວກະສິກອນໂດຍທົ່ວໄປ

ກຸ່ມໂດຍອາດມີການມອບລາງວັນໃຫ້ຕາມເໝາະສົມ, ພ້ອມທັງເຜີຍ
ຜົນງານທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດນັ້ນ

- ເຊີນຊວນຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ໃຫ້ການສະໜັບ ສະໜູນໂດຍທົ່ວເຖິງ ເພື່ອ
ສ້າງສະພາວະຮ່ວມກັນ ຫຼືເງື່ອນໄຂເອື້ອຍອຳນວຍໃນການປະຕິບັດ
ວຽກງານໃຫ້ສໍາເລັດຕາມຄາດໝາຍໄວ້

6. ໜ້າທີ່ລະອຽດການປະຕິບັດຕໍ່ຊາວກະສິກອນ

- ສຶກສາຂໍ້ມູນຕ່າງໆຂອງໝູ່ບ້ານ ຫຼືຊຸມຊົນ, ເບື້ອງຫຼັງຂອງຊາວກະ
ສິກອນ ຄວາມຄິດ ແລະທັດສະນະຄະຕິຂອງເຂົ້າເຈົ້າ
- ວາງແຜນການຢ້ຽມຢາມຊາວກະສິກອນ ໂດຍກຳນົດວັນເວລາສະ
ຖານທີ່ ແລະເມື່ອໃນຈຸດປະສົງຄັກແນ່ ແລະຕ້ອງຕຽມອຸປະກອນຄັກແນ່
(ຖ້າມີ)
- ວາງຕົວເປັນກາງໃນການຕັດສິນໃຈຢາຕັດສິນໃຈແທນຊາວກະສິກອນ
- ໂດຍບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າ ສຶກສາ ແລະວິເຄາະກ່ອນ
- ມີສໍາມາຄາລະວະເຄົາລົບຜູ້ອາວຸໂສ ແລະຂະນົບທຳນຽມປະເພດນີ
ຂອງຊາວກະສິກອນ
- ລະວັງຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຫວຕໍ່ຄວາມຮູ້ສຶກ ຫຼືຫຍາບຄາຍ ໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກ
ຕົວ, ຕ້ອງຕຽມຄຳເວົ້າໃຫ້ດີ
- ສ້າງບັນຍາກາດ ໃນການສົນທະນາ ໂດຍການກະຕຸ້ນໃຫ້ຊາວກະສິກອນ
ເວົ້າ ແລະທຳຄວາມເຂົ້າໃຈດ້ວຍເຂົ້າເຈົ້າເອງກ່ອນ, ຢາຕຳນິເຂົ້າເຈົ້າ
ໃນເວລາສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ
- ນຳໃຊ້ສະຖາບັນຜູ້ນຳທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ ໃນການເປັນແກນນຳ

5.2. ພັດທະນາຄວາມສຳພັນໃຫ້ດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ

- ໃຊ້ຫຼັກ ຍື່ນແຍ້ມ ຍົກຍອງ ແລະຍ້ອມຮັບ
- ວາງທ່າທິສຸພາບ ອ່ອນນ້ອມ ຖອມຕີນ ບ່ວງທ່າຂົນ ຊາວກະສິກອນ
- ສ້າງບັນຍາກາດມ່ວນຊື່ນ ການເວົ້າເປັນກັນເອງ ແລະອ່ອນຫວານໃຫ້ກຽດທຸກຄົນຢ່າງສະເໝີພາບ
- ຍົກຕົວຢ່າງປະກອບການຊື້ແຈງ ໂດຍອ້າງອີງເຖິງຊາວກະສິກອນມີປະສົບການກ່ອນແລ້ວ
- ພະຍາຍາມຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າແນວຄວາມຄິດທີ່ຈະນຳມາສະເໜີສາມາດເຂົ້າກັນໄດ້ກັບຄວາມເຊື່ອຖື ຫຼືຊອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນເຖິງຈະບໍ່ຊອດຄ່ອງກັນທັງໝົດທຸກຢ່າງ ແຕ່ໃຫ້ເຫັນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຄຸ້ມຄ່າກັບເວລາທີ່ຕ້ອງເສຍໄປ
- ເປີດໂອກາດໃຫ້ມີການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ໃນການປະຕິບັດງານ ເພື່ອແລກປ່ຽນປະສົບການກັບ ສະໜັບ ສະໜູນ ໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ຊ່ວຍເຫຼືອໃນບາງກໍລະນີ
- ຫາໂອກາດ ສຶກສາສະພາບແວດລ້ອມຂອງຊຸມຊົນ ເພື່ອຮູ້ໄດ້ສະພາບ ແລະເອກກະລັກເດັ່ນຂອງຊຸມຊົນ ພະຍາຍາມກ່າວເຖິງສິ່ງນັ້ນເປັນການນຳຄວາມພູມໃຈສູ່ຊາວກະສິກອນ
- ສະແຫວງຫາຜູ້ນຳທ້ອງຖິ່ນ, ເຈົ້າກົກ ເຈົ້າເລົ່າ ແລະຂໍ້ຄຳແນະນຳປົກກະຕິພ້ອມທັງພະຍາຍາມດຶງເອົາມາມີຄວາມຮັບຮູ້ ແລະປຸກລະດົມຂຶ້ນຂວາຍສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈການປະຕິບັດງານທຸກຂັ້ນຕອນ, ຜົນຄືເພື່ອການປະສານງານທີ່ດີເລີດ
- ສະແດງຄວາມຍິນດີ ແລະຊົມເຊີຍຜົນງານຂອງຊາວກະສິກອນ ຫຼືຂອງ

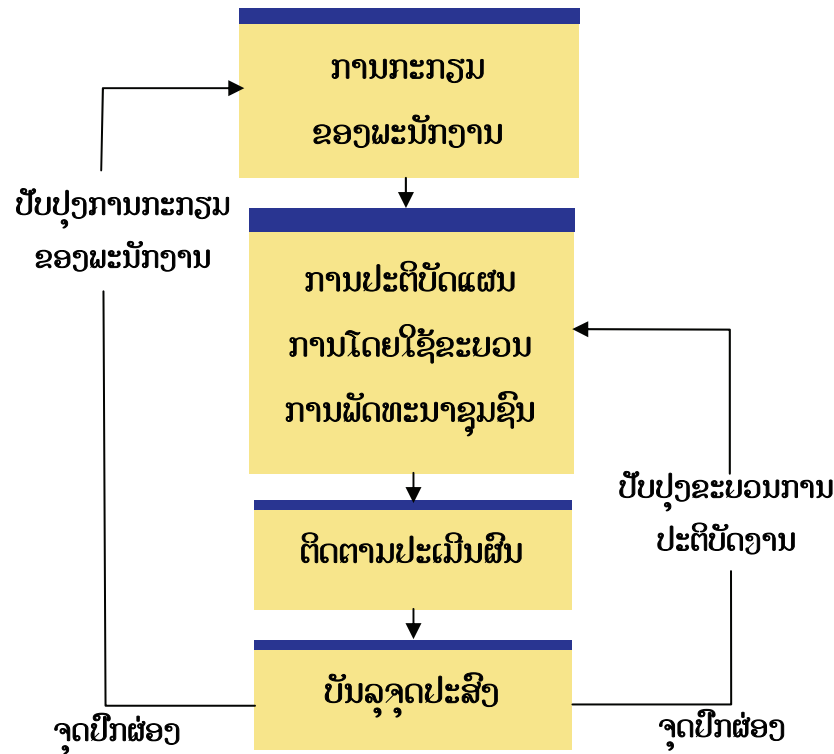
- ຍຸດທະວິທີການປະຕິບັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ
- ວິທີປະຕິບັດຕົ້ນ ແລະ ຫັດສະນະຄະຕິ ຕໍ່ຊາວກະສິກອນ

1. ຂັ້ນຕອນຟື້ນຖານໃນການປະຕິບັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ

ໂດຍສັງລວມແລ້ວຈະມີ 4 ຂັ້ນຕອນຟື້ນຖານຄື:

1. ການກະກຽມຕົນເອງ ແລະແຜນວຽກງານ
2. ການປະຕິບັດວຽກຕາມແຜນການ
3. ການ ຕິດຕາມ ແລະປະເມີນຜົນ
4. ການປັບປຸງແກ້ໄຂຂະບວນການຕ່າງໆ ໃນການປະຕິບັດວຽກຜ່ານມາ

ກ່ອນທີ່ຈະໄປປັບປຸງອົງກອນຊາວກະສິກອນ, ພະນັກງານຕ້ອງມີຄວາມຕຽມພ້ອມຢ່າງເຕັມທີ່ເສຍກ່ອນ: ພ້ອມທີ່ຈະເປັນຜູ້ຮຽນຮູ້ ຮັບຟັງ ຮູ້ຢືມຮັບຈຸດປຶກສາຕ່າງໆທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະກ້າຫານທີ່ຈະປັບປຸງຂະບວນການປະຕິບັດວຽກຮ່ວມຊາວກະສິກອນຄົນໃໝ່ຕໍ່ໄປ (ເບິ່ງຕາມແຜນວາດທີ.1.)



ຮູບ.1. ແຜນວາດຂັ້ນຕອນການເຮັດວຽກກັບຊາວກະສິກອນ

2. ຫຼັກການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ

ແນວວິທີການພັດທະນາໃນປະຈຸບັນຕ້ອງຮັບປະກັນທັງ 2 ດ້ານຄື:

1. ໜ້າທີ່ນອບໝາຍທີ່ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບຢູ່
2. ຄວາມມັ່ງມາດປາດຖະນາ ຫຼື ຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນ

5.1. ການມີນະນຸດສຳພັນທີ່ດີ

- ການແຕ່ງກາຍຂອງພະນັກງານຄວນໃຫ້ເໝາະສົມ ແລະສຸພາບ (ບໍ່ຫຼຸກຫຼາຍເກີນໄປ)
- ເມື່ອມີການນັດໝາຍກັບຊາວກະສິກອນຄວນກົງຕໍ່ເວລາສະເໝີ
- ໃນເມື່ອພັກເຊົາໃນໝູ່ບ້ານຄວນເປັນຜູ້ກິນງ່າຍນອນງ່າຍບໍ່ພິຖິພິຖິດ ແລະບໍ່ລົບກວນຊາວກະສິກອນເກີນໄປ ແລະຄວນສະແດງນ້ຳໃຈຕອບແທນຢ່າງເໝາະສົມ
- ຈະຕ້ອງອອກໄປພົບຊາວກະສິກອນເຖິງເຮືອນ ຫຼື ໂຮ່ນາເພື່ອຢ້ຽມຢາມ ຫຼື ເພື່ອໃຫ້ຄຳປຶກສາສົນທະນາເຖິງເລື່ອງທີ່ວ່າໄປເປັນປະຈຳ
- ການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຄວນໃຫ້ເຂົ້າໃຈງ່າຍໃຊ້ຄຳຊັບທ້ອງຖິ່ນຫຼາຍໆ
- ສະໜັບ ສະໜູນໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ເວົ້າເລື່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ ບໍ່ຂັດຈັງຫວະເມື່ອເວົ້າຢູ່ຕ້ອງເປັນນັກຟັງທີ່ດີ ແລະເມື່ອພະນັກງານເວົ້າກໍ່ຕ້ອງຟັງເປັນເລື່ອງທີ່ຊາວກະສິກອນຊົນໃຈແທ້ໆ
- ຮັບຟັງບັນຫາ ແລະເຄົາລົບຄວາມຄິດເຫັນຂອງຊາວກະສິກອນສະແດງຄວາມຈິງໃຈໃນການສະເໜີ ວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາ
- ຮ່ວມງານບຸນປະເພນີທ້ອງຖິ່ນຮຽນຮູ້ຂະນິບທຳນຽມປະເພນີຂອງຊຸມຊົນລະມັດລະວັງຂໍ້ທ້າມຕ່າງໆ ຫຼື ກິດລະບຽບຂອງຊຸມຊົນປັບປຸງຕົນເອງໃຫ້ເຂົ້າກັບປະເພນີຂອງຊາວກະສິກອນ
- ສ້າງຄວາມສຳພັນພື້ນຖານໂດຍເລີ່ມຈາກຄວາມເປັນມິດທັກທາຍຊາວກະສິກອນໃຫ້ຄວາມຊົນໃຈຢ່າງແທ້ຈິງຕໍ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າ ຕົນເອງມີຄວາມສຳຄັນຜູ້ນຶ່ງ

- ເປັນຜູ້ມີຈິດຕະວິທະຍາພໍສົມຄວນຮູ້ຈັກຄາດການ ແລະພະຍາຍາມອ່ານຈິດໃຈຜູ້ອື່ນ, ຮູ້ຈັກເອົາໃຈເຂົ້າມາໃສ່ໃຈເອົາສ້າງຄວາມສັດຖາແລະເອົາສະນະໃຈຊາວກະສິກອນໃຫ້ໄດ້
- ເປັນຜູ້ໃຜຫາຄວາມຮູ້ສຶກສາວິເຄາະ ເພື່ອພັດທະນາຕົນເອງດ້ວຍການຍົກລະດັບຈິດໃຈຕັ້ງຄິດ, ຕັ້ງປະຕິບັດເສີນສ້າງຄວາມສາມາດຂອງຕົນໃຫ້ສູງຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ

5. ເຕັກນິກການເຂົ້າຫາຊາວກະສິກອນ

ດັ່ງໄດ້ກ່າວໃນເບື້ອງຕົ້ນຫຼັກການກໍຄື ໃຫ້ຊາວກະສິກອນເປັນຕົວຕັ້ງພະນັກງານແມ່ນເປັນຜູ້ເຂົ້າໄປຫາໄປຮັບຟັງຊາວກະສິກອນແລະປະສານຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນໃຫ້ເຂົ້າກັບວັດຖຸປະສົງ ແລະລະບຽບວິທີການຂອງລະບົບລັດຖະການ.

ສິ່ງທຳອິດຕ້ອງປະຕິບັດໃນການເຂົ້າໄປຫາຊາວກະສິກອນຄືການມີມະນຸດສຳພັນທີ່ດີ ແລະການພັດທະນາຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຊຶ່ງວິທີລະອຽດມີຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ຕ້ອງເຮັດທັງສອງດ້ານມີການປະສານສົມທົບ ສອດຄອງກັນຢ່າງເໝາະສົມ ເຊິ່ງຫຼັກການນີ້ຈະເນັ້ນໜ້າເຖິງຄວາມຕຽນຜົນມາຢ່າງດີຂອງພະນັກງານ ດັ່ງລະອຽດລຸ່ມນີ້:

2.1. ຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ໜ້າທີ່ນອບໝາຍ

ໝາຍເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈດີ ຂອງພະນັກງານຕໍ່ຫຼັກການ, ຈຸດປະສົງຄາດໝາຍ ເນື້ອໃນລະອຽດ ຂອງໜ້າທີ່ ທີ່ຖືກນອບໝາຍ ແລະ ສາມາດຜັນຂະຫຍາຍເປັນແຜນປະຕິບັດວຽກງານຕາມຂະບວນການພັດທະນາໄດ້ຢ່າງດີ.

2.2. ຄວາມສາມາດໃນການຜັນຂະຫຍາຍໃຫ້ເປັນແຜນປະຕິບັດວຽກງານ

ພະນັກງານຫຼາຍຄົນອາດເຂົ້າໃຈດີຕໍ່ຈຸດປະສົງ_ຄາດໝາຍຂອງໜ້າທີ່ນອບໝາຍ, ແຕ່ອາດບໍ່ຮູ້ ຫຼືບໍ່ຮູ້ວ່າຈະຜັນຂະຫຍາຍເປັນພາກປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງໄດ້ແນວໃດກ່າວຄືບໍ່ຮູ້ວ່າກິດຈະກຳໃດທີ່ຕອບສະໜອງຈຸດປະສົງໂດຍກົງ ແລະກິດຈະກຳໃດທີ່ຕອບສະໜອງຈຸດປະສົງໂດຍກົງ ແລະກິດຈະກຳໃດຈະຕອບສະໜອງຈຸດປະສົງທາງອ້ອມ ຫຼືຄວນເລືອກປະຕິບັດກິດຈະກຳໃດກ່ອນກິດຈະກຳໃດຕາມຫຼັງ, ຈະຫຼຸດ ຫຼືເພີ່ມກິດຈະກຳໃດເປັນຕົ້ນ.

ສະນັ້ນ, ສິ່ງສໍາຄັນທີ່ພະນັກງານຄວນເຂົ້າໃຈ ແລະ ຕ້ອງສາມາດຜັນຂະຫຍາຍໃຫ້ໄດ້ກໍຄື:

1. ທິດທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ / ລັດ ຫຼື ຈຸດປະສົງ ຄາດໝາຍຂອງໜ້າທີ່ນອບໝາຍໃນການຈະໄປປະຕິບັດຢູ່ຫ້ອງຖິ່ນທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ
2. ປະຕິບັດວຽກຢ່າງສອດຄ່ອງ ແລະ ເປັນລະບົບ ປະສານກິນກຽວກັນ
3. ປະຕິບັດວຽກງານກັບຊາວກະສິກອນໃນແຕ່ລະແຫ່ງຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂຂອງຊຸມຊົນນັ້ນໆ.

2.3. ຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ກັບລະບົບຊຸມຊົນ

ການປະຕິບັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ບໍ່ໄດ້ງ່າຍຄືກັບຫຼາຍຄົນຄິດເພາະຊຸມຊົນຊາວກະສິກອນມີຄວາມສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ແລະ ລະອຽດອ່ອນກວ່າທີ່ເຂົ້າໃຈ, ພະນັກງານກະສິກໍາເມືອງຜູ້ຈະຕ້ອງປະຕິບັດວຽກໂດຍກົງກັບຊຸມຊົນຊາວກະສິກອນ ຈະຕ້ອງສຶກສາຫາຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ລະບົບຊຸມຊົນໃຫ້ດີເພາະສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຄືອົງປະກອບຂອງຊຸມຊົນຊາວກະສິກອນ ແລະ ເງື່ອນໄຂນຳໄປສູ່ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບັບປຸງກຸ່ມຊາວກະສິກອນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງໃນອະນາຄົດຕໍ່ໄປ.

ສິ່ງສໍາຄັນ ຫຼື ອົງປະກອບທີ່ຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈໃນລະບົບຊຸມຊົນມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

4.5. ທັດສະນະຄະຕິການປະຕິບັດ ກັບຊາວກະສິກອນ

4.5.1. ທັດສະນະຜື້ນ

ພະນັກງານຕ້ອງຍອມຮັບວ່າຊາວກະສິກອນເປັນຜູ້ຮ່ວມວຽກຄົນນຶ່ງຂອງຕົນ. ຄວນທີ່ຈະເຄົາລົບນັບຖື, ຍອມຮັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຮັບຟັງຄວາມຄິດເຫັນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ພະຍາຍາມດຶງເອົາປະສົບການຂອງຊາວກະສິກອນ ອອກມາໃຊ້ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດຊຶ່ງບາງທັດສະນະຜື້ນບາງນິຄົ:

- ເປັນມີຄວາມສຸພາບອ່ອນໂຍນແຕ່ເຂັ້ມແຂງ ບໍ່ສະແດງຕົນວ່າເໝືອກວ່າຊາວກະສິກອນ, ຍົກຍ້ອງໃຫ້ກຽດເຂົາເຈົ້າ ໂດຍສະເພາະຕໍ່ຜູ້ເສຍສະລະເພື່ອສວນລວມ
- ບໍ່ດູດູກຊາວກະສິກອນແລະໃຫ້ເຊື່ອວ່າຊາວກະສິກອນສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງໄດ້ສະເໝີ
- ມີຄວາມຄິດລິເລີ່ມ ສ້າງສັນມີຝັກໂຫວຮອບຮູ້ ແລະ ສົນໃຈຮອບຮອບດ້ານມິຈິດໃຈໜັ້ນຄົງແນ່ວແນ່ທີ່ຈະບັນລຸຈຸດປະສົງໃຫ້ໄດ້
- ຕັ້ງໃຈຊ່ວຍເຫຼືອຊາວກະສິກອນດ້ວຍໃຈຈິງ ແລະ ດ້ວຍຄວາມສົນໃຈໂດຍບໍ່ຈຳກັດຖານະ, ເພດໄວຊົນເຜົ່າ ແລະ ເວລາ
- ມີຄວາມພະຍາຍາມສູງໃນການຊັກຈູງ ໃຫ້ຊາວກະສິກອນໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມຮັບຜິດຊອບ ໃນວຽກງານຂອງການພັດທະນາເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມພູກພັນແລ້ວການພັດທະນາຈິ່ງຈະມີພະລັງແຮງ
- ເປັນຜູ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງຕາມຜູ້ບັງຄັບບັນຊາມອບໝາຍ ໂດຍປະຕິບັດຢ່າງມາຈຸດໝາຍ, ມີແຜນການທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ເປັນຂັ້ນເປັນຕອນມີລະບຽບວິໄນສູງ

4.2. ຕິດຕໍ່ປະສານງານໃຫ້ຄ່ອງແຄ້ວ

ນອກຈາກຈະໄດ້ກຽມເກືອກລິເລີ່ມນຳຊາວກະສິກອນແລ້ວ, ພະນັກງານກະສິກຳເມືອງ ຍັງຕ້ອງທຳໜ້າທີ່ປະສານງານກັບແຫຼ່ງຄວາມຮູ້ອື່ນ, ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂາວສານອື່ນ, ໜ່ວຍງານລັດສະການອື່ນ, ຫຼືເອກກະຊົນ, ບຸກຄົນ ແລະກຸ່ມຊາວກະສິກອນອື່ນໆທີ່ເຫັນວ່າເປັນປະໂຫຍດ ຫຼືຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາຂອງກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ແລະຊຸມຊົນນັ້ນໆ.

4.3. ຊ່ວຍໃຫ້ຄຳແນະນຳປົກກະຕິ

ພະນັກງານກະສິກຳເມືອງຈະຕ້ອງເປັນທັງຜູ້ສົ່ງເສີມ ແລະເປັນທີ່ປຶກສາໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນໃຫ້ຮູ້ຈັກປະຕິບັດໜ້າທີ່ ໃນຖານະກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ແລະທຳການຜະລິດທຸກມື້ນັ້ນປະສິດທິພາບຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ.

4.4. ຕ້ອງຕິດຕາມ ແລະປະເມີນຜົນ

ຕ້ອງມີການຕິດຕາມການປະຕິບັດວຽກງານເປັນປົກກະຕິ ແລະເປັນລະບົບພ້ອມທັງປະເມີນຜົນ ເພື່ອປັບປຸງປະສິດທິພາບໃນການເຮັດວຽກແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ບັນລຸຈຸດປະສົງ ແລະຄາດໝາຍວາງໄວ້ສະເໝີ.

2.3.1. ດ້ານກາຍະພາບ

ຄຣິດສະນະໂຄງສ້າງຂອງສະພາບທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງຊຸມຊົນອັນໄດ້ແກ່ເນື້ອທີ່ການຜະລິດ, ສະພາບດິນ, ປະລິມານນ້ຳຝົນ, ແຫຼ່ງນ້ຳຕ່າງໆ, ລະບົບຄົມມະນາຄົມ ແລະອື່ນໆ ທັງໝົດນີ້ມີສ່ວນຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈສະພາບ ຂອງຊຸມຊົນໄດ້ດີຂຶ້ນ ແລະຊ່ວຍໃຫ້ຮູ້ວິທີການແກ້ໄຂປັນຫາຕ່າງໆໄດ້ດີ ສົມຄວນ ໂດຍສະເພາະຖ້າຮູ້ໄດ້ເງື່ອນໄຂທຳແຮງຕົວຈິງດ້ານກາຍະພາບຂອງຊຸມຊົນນັ້ນໆ.

2.3.2. ດ້ານສັງຄົມ

ຄຣິດສະນະທຳ, ປະເພນີ, ຄວາມເຊື່ອຖື, ຄວາມນິກົດ, ວິຖີຊີວິດ, ລະບົບການຈັດຕັ້ງປົກຄອງ ແລະການພົວພັນກັບພາຍນອກ, ການເພິ່ງພາອາໄສເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະການຂັດແຍ່ງກັນຕ່າງໆເປັນຕົ້ນ.

ຖ້າໃນຊຸມຊົນມີຫຼາຍຊົນຊາດຊົນເຜົ່າ ຫຼືມາແຕ່ຫຼາຍທ້ອງຖິ່ນ ຊຶ່ງອາດມີທຳນຽມເພນີແຕກຕ່າງກັນ ຫຼືມີຄວາມຂັດແຍ່ງກັນໃນບາງເລື່ອງພະນັກງານກໍຕ້ອງຮູ້ ແລະເຂົ້າໃຈໄດ້ເພື່ອຊ່ວຍຫາມາດຕະການວິທີການແກ້ໄຂເຮັດໃຫ້ແຕ່ລະເຜົ່າທັນໜ້າມາຮ່ວມກັນພັດທະນາສ້າງສາ ແລະພ້ອມກັນກ້າວໄປ ຊຶ່ງນີ້ແມ່ນວຽກງານທີ່ໜັກໜ້າສົມຄວນ ແລະຕ້ອງໃຊ້ເວລາ ແລະຄວາມພະຍາຍາມສູງ.

2.3.3. ດ້ານຊີວະພາບ

ຄືລະບົບການຜະລິດ ຫຼືການທຳມາຫາກິນຂອງຊຸມຊົນ, ປັດໃຈຕ່າງໆ ທາງການຜະລິດ, ການປູກພືດ ລ້ຽງສັດ ຕາມລະດູການຕ່າງໆ, ຊະນິດພືດ ແລະສັດ, ວິທີປົວລະບົດຮັກສາ ຫຼືການປະຕິບັດຕໍ່ການຜະລິດ ແລະຕໍ່ອາຊີບ ອື່ນໆ ຂອງຊຸມຊົນເປັນຕົ້ນ.

ຮູ້ໄດ້ດ້ານຊີວະພາບດັ່ງກ່າວກໍ່ຈະສາມາດວິເຄາະໄດ້ວ່າຊາວກະສິກອນໃນຊຸມຊົນນັ້ນມີຄວາມສາມາດໃນການທຳມາຫາກິນນ້ອຍຫຼາຍ ພຽງໃດ, ອັນໃດມີຈຸດອ່ອນອັນໃດແມ່ນຂໍ້ຈຳກັດ, ອັນໃດແມ່ນຈຸດເດັ່ນ, ແລະ ທ່າແຮງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ໃນການໄປຊ່ວຍຊຸມຊົນພັດທະນາ, ຈຸດອ່ອນດ້ານຊີວະພາບກໍ່ສາມາດແກ້ໄຂປັບປຸງໄດ້ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະຈຸດເດັ່ນ ຫຼືທ່າແຮງກໍ່ສາມາດສົ່ງເສີມໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວຕໍ່ໄປຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

2.3.4. ດ້ານເສດຖະກິດ

ຄືອາຊີບຕ່າງໆຂອງຊາວກະສິກອນໃນຊຸມຊົນອັນລວມມີອາຊີບຕົ້ນຕໍ, ອາຊີບສຳຮອງ ຫຼືອາຊີບເສີນ, ລາຍໄດ້ລາຍຈ່າຍ, ລະບົບເງິນທຶນ, ສິນເຊື່ອ, ລະບົບການຕະຫຼາດ, ການຈໍລະຈອນຜົນຜົນຜົດ ແລະອື່ນໆ ທັງໝົດຂອງການພັດທະນາແມ່ນແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວກະສິກອນທຸກຖິ່ນໜ້າດີຂຶ້ນ, ດັ່ງນັ້ນ, ລະບົບເສດຖະກິດຕ້ອງຮັບປະກັນຖ້າຢາກໃຫ້ບັນລຸຄາດໝາຍເທິງນີ້.

3.3.2. ການປະສານງານ ແລະພະນັກງານກ່ຽວຂ້ອງ

ເພື່ອໃຫ້ແຜນປະຕິບັດວຽກງານ ເປັນໄປໃນແນວທາງດ່ຽວກັນ ລະຫວ່າງໜ່ວຍງານ ແລະ ພະນັກງານກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການພັດທະນາໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ເພື່ອລະດົມໃຫ້ຊາວກະສິກອນມາເປັນຜູ້ນຳໃນການພັດທະນາ, ພະນັກງານຕ້ອງເປັນຜູ້ສະໜັບສະໜູນ ໃນສິ່ງທີ່ເກີນຄວາມສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນ.

4. ວິທີປະຕິບັດຕົນ ແລະທັດສະນະຄະດີ ຕໍ່ຊາວກະສິກອນ

ຫຼັກການຄື ຕ້ອງພັດທະນາຂໍ້ຄວາມສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນ ໃນການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບການລົງທຶນ, ການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງ ແລະການຜະລິດ ຊຶ່ງພະນັກງານຕ້ອງເຂົ້າໄປສະໜັບສະໜູນປະສານຄວາມຮູ້ພັດທະນາຄວາມສຳພັນເພື່ອ ປະສິດທິພາບໃນການຕັດສິນໃຈຂອງຊາວກະສິກອນ, ການປະຕິບັດຕົນໃນການເຮັດວຽກກັບຊາວກະສິກອນຄວນມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

4.1. ສ້າງຄວາມສຳພັນໃຫ້ດີ

ໂດຍເຂົ້າຫາຊາວກະສິກອນຮຽນຮູ້ຈາກເຂົ້າເຈົ້າ, ປະຕິບັດວຽກຮ່ວມກັນວາງແຜນ, ຮ່ວມກັນ, ເລີ່ມຈາກສິ່ງທີ່ຊາວກະສິກອນຮູ້ດີສ້າງໃນສິ່ງທີ່ຊາວກະສິກອນມີຢູ່ແລ້ວ, ຮຽນຮູ້ໂດຍວິທີປະຕິບັດຕົວຈິງ ແລະຝຶກສອນໂດຍວິທີເຮັດໃຫ້ເບິ່ງ ຫຼືພາໄປເບິ່ງຕົວຈິງ.

ສຳຄັນໃນການຈັດຕັ້ງກຸ່ມ, ແຕ່ຕ້ອງຫຼີກເວັ້ນການບິບບັງຄັບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຈັດຕັ້ງກຸ່ມ

- ສົ່ງເສີມໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ຈັດການບໍລິຫານກຸ່ມເອົາເອງເປັນຄອງກັນເອງ
- ເພີ່ມຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນດ້ວຍການໃຫ້ການສຶກສາຝຶກອົບຮົມຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະຕາມຄວາມຕ້ອງການ
- ໃຫ້ກຳລັງໃຈແນະນຳຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼືຊຸກຍູ້ໃນການປະຕິບັດວຽກງານຂອງກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ເພື່ອເສີມຄວາມໝັ້ນໃຈ
- ລະດົມໃຫ້ສ້າງລະບຽບການດຳເນີນການຈັດຕັ້ງກຸ່ມຂຶ້ນມາ ແລະເນັ້ນເຖິງການເສຍສະຫຼະ ເພື່ອປະໂຫຍດສ່ວນລວມເປັນຫຼັກ
- ລະດົມໃຫ້ຮ່ວມກັນແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະຈົບເຖິງຂັ້ນໝັ້ນໃຈວ່າສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້ເອງໄດ້ຢ່າງມີປະສິທິຜົນ

3.3. ຮູ້ປະສານງານຊ່ວຍຊຸມຊົນ

3.3.1. ການປະສານແນວຄວາມຄິດ

ການຈັດລະບົບ ແລະຂອບເຂດວຽກງານການພັດທະນາຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະຂອງພະນັກງານຕ້ອງໃຫ້ເປັນແນວຄວາມຄິດດ່ຽວກັນປະສານງານກັນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດລວມ ແລະປະສານຫວາງແຜນໃຫ້ສອດຄ່ອງເຊິ່ງກັນ ແລະກັນໃນການແກ້ໄຂບັນຫາອຸປະສັກຕ່າງໆທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ.

2.3.5. ຜົນກະທົບຈາກອິດທິພົນພາຍນອກ

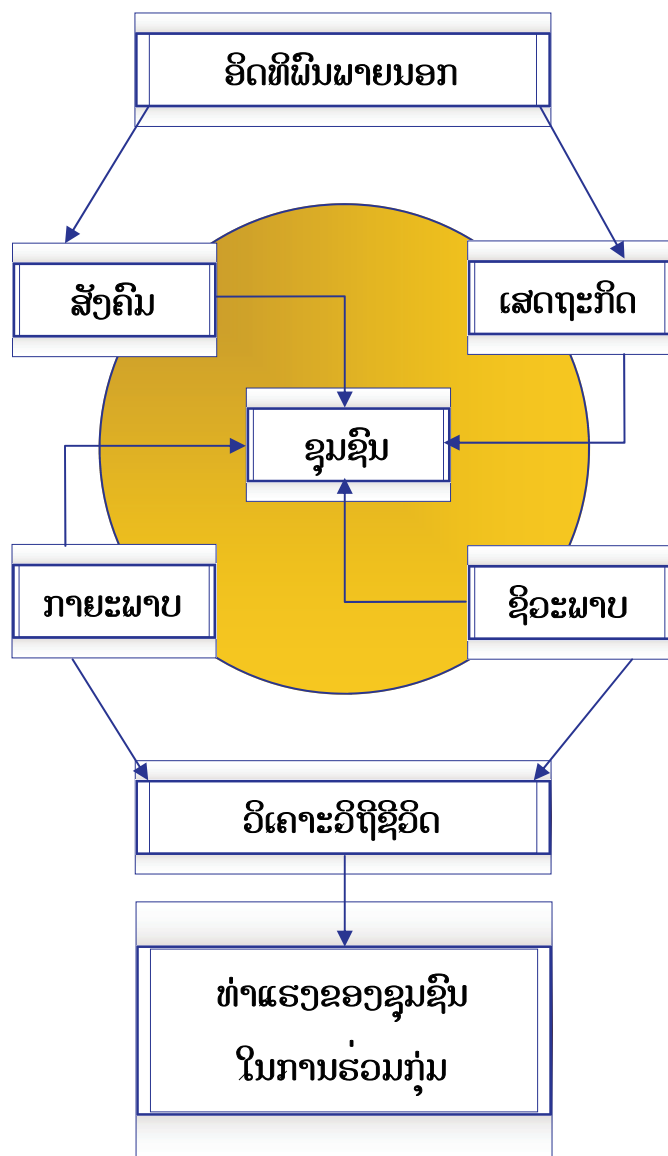


ໂດຍທົ່ວໄປ, ຊຸມຊົນໜຶ່ງໆ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໂດດດ່ຽວແຕ່ຫາກມີຄວາມສຳພັນຕິດຕໍ່ກັບຊຸມຊົນອື່ນໆ ຕິດຕໍ່ຟົວພັນກັບເມືອງ ແລະແຂວງເປັນຕົ້ນ, ຊຶ່ງມີອິດທິພົນບໍ່ຫຼາຍກໍ່ນ້ອຍຕໍ່ຊຸມຊົນດັ່ງກ່າວ ລວມທັງຈະເປັນປັດໃຈຕໍ່ການພັດທະນາດ້ວຍ (ເບິ່ງຮູບ.2. ແຜນຫວາງໂຄງສ້າງຂອງຊຸມຊົນ ແລະຂໍ້ມູນຕ້ອງສຶກສາວິເຄາະ).

ສະນັ້ນ, ໃນການຫວ່າງແຜນຈະພັດທະນາຊຸມຊົນກໍຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ສຶກສາໃຫ້ໄດ້ ບັນຫາອິດທິພົນຈາກພາຍນອກທີ່ມີຕໍ່ຊຸມຊົນນັ້ນໆ ແລະພະຍາຍາມຫາວິທີໝູນໃຊ້ເຂົ້າໄປສູ່ ການພັດທະນາຊຸມຊົນໃຫ້ໄດ້ຢ່າງເໝາະສົມ.

3. ຍຸດທະວິທີການປະຕິບັດວຽກກັບຊາວກະສິກອນ

ນອກຈາກຊາວກະສິກອນ ຈະເປັນບຸກຄົນເປົ້າໝາຍແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າຍັງຕ້ອງຖືກວ່າເປັນຜູ້ຮ່ວມປະຕິບັດວຽກນຳພະນັກງານດ້ວຍ, ສະນັ້ນ, ພະນັກງານ ຫຼືນັກພັດທະນາຈຳເປັນຕ້ອງຮັບຮູ້ ແລະສ້າງຄວາມຮ່ວມມື ໃນການປະຕິບັດວຽກງານກັບຊາວກະສິກອນໃຫ້ດີ, ນອກນີ້ພະນັກງານກະສິກຳເມືອງອັນມີພະນັກງານປູກຝັງ, ຊົນລະປະທານ, ລ້ຽງສັດ ຕ້ອງຖືເອົາການປະສານງານສອດຄ່ອງກັນກວຽວກັນເປັນຫຼັກທັງທາງດ້ານແນວຄວາມຄິດ, ວິທີຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການວາງແຜນ ແລະອື່ນໆ ເພື່ອສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພັດທະນາຂອງຊຸມຊົນ.



ຮູບ.2. ແຜນວາດໂຄງສ້າງຂອງຊຸມຊົນ ແລະຂໍ້ມູນຕ້ອງສຶກສາວິເຄາະ

ບາງຍຸດທະວິທີ ທີ່ເດັ່ນຄວນເອົາໃຈໃສ່ຄິດຕັ້ງລະອຽດລຸ່ມນີ້:



3.1. ຮູ້ບັນຫາ ແລະຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ຈະແຈ້ງ

ການພັດທະນາທີ່ເໝາະສົມຄື ການຊັກຈູງປຸກລະດົມຂົນຂວາຍ ໃຫ້ຊາວກະສິກອນເຂົ້າຮ່ວມ ທີ່ເປັນເຈົ້າການ, ການທີ່ຈະຊຸກຍູ້ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີສ່ວນຮ່ວມໄດ້ນັ້ນ, ຕ້ອງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສະເໜີບັນຫາ ແລະຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນມາ, ພະນັກງານຕ້ອງຮັບຟັງຢ່າງຕັ້ງໃຈ ຄືກັບເປັນບັນຫາຂອງຕົນເອງ ແລະຮ່ວມກັນກັບຊາວກະສິກອນພິຈາລະນາຫາທາງແກ້ໄຂໂດຍຈັດວາງຕາມລຳດັບຄວາມສຳຄັນ, ຄວາມຮີບດ່ວນ ແລະຂະໜາດ ທີ່ຕາມຈຳນວນຜູ້ເຄື່ອນຮ້ອນ.

3.2. ສົ່ງເສີມແນວຄວາມຄິດເປັນເຈົ້າໃນການພັດທະນາຂອງຊາວກະສິກອນ

ໃນການພັດທະນາໃຫ້ຊາວກະສິກອນມີຄວາມສາມາດ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາເອງເອງຫຼາຍຂຶ້ນ, ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດໃຫ້ລະບົບການປະຕິບັດວຽກງານເປັນກຸ່ມ ຊຶ່ງມີຫົນທາງທີ່ເໝາະສົມເພື່ອສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາລວມຮ່ວມກັນ, ເຕີບໃຫຍ່ໄປຜ່ອມກັນ ແລະມີວິທີທີ່ລະອຽດຄວນນຳມາປະຕິບັດຄື:

- ລະດົມຊີ້ແຈງໃຫ້ຊາວກະສິກອນເຫັນໄດ້ຄວາມຈຳເປັນ ແລະຄວາມ